

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֻדָּשׁ בְּרֵאשִׁית

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ז - חלק י"ח

קונטרס 798

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

אות י'

22. ילדי ישראל לומדים זוהר

👉 בגימטריא (943) כמנין 👈

שולח לכם את אליה הנביא

[כשילדי ישראל הטהורים "הבל פה שאין בו חטא" ילמדו זוהר הקדוש, מיד השם יתברך שולח לנו את אליהו הנביא לגאולנו, ועוד הרוצה לזכות לגילוי אליהו הנביא זכור לטוב, ילמד עם ילדיו הטהורים זוהר הקדוש].

23. ילדי צאן קדשים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (997) כמנין 👈

ואני תפילתי

[אם רוצה אתה שתתקבל תפילתך, למד עם ילדי ישראל זוהר הקדוש, וזוהי סגולה לקבלת התפילה].

24. ישיבה חדא בלימוד הזוהר

👉 בגימטריא (655) כמנין 👈

אנא בכח גדולת ימינך

[ישיבת לימוד זוהר הקדוש באחדות ואהבה, מגביר את החסדים העליונים, ואז "ימין ה' רוממה, ימין ה' עושה חיל"].

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

25. ישועות הרשב"י

👉 בגימטריא (1309) כמנין 👈

שאלי שלום ירושלים

[ישועות הרשב"י עליו השלום שזוכים על ידי לימוד תורתו, להרבות שלום ושלמות ירושלים].

26. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש

👉 בגימטריא (1679) כמנין 👈

בסוכות תשבו שבעה ימים

[זענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].

אות כ'

27. כוח לומדי הזוהר

👉 בגימטריא (347) כמנין 👈

מלך עז פנים

[כוח לומדי הזוהר מנצח את מלך עז פנים].

ארמילוס

[ואת ארמילוס הרשע].

כי מעולם המה. ואף על גב שבארנו שהם למעלה, (אף כן נפרידים למטה כמו שלמעלה, שכתוב (שם כו ו) כי מעולם המה. מעולם המה למעלה) מעולם המה למטה.

וע"כ פן לא נקראו בשמות כמו שנקראו בשמות אותם שלמעלה. והם כמו שלמעלה, אבל הם בכלל של אותם שעומדים בחוץ, והם התומכים של התורה שיוצאים מן המרכבות העליונות, ואלו הן שהזכיר דוד המלך, וזה שהזכיר תמיד בכלל, כמו שבארנו.

בא וראה, כל השמות העליונים הללו מאותם העשרה שאמרנו שלא נמחקים, יפה הוא. אלא המרכבות הללו שלהם, שהם השמות שנקראו כגויים, למה הם נמחקים?

אל"א הסוד הזה הרי נתבאר בתוך ספרו של רב המנונא סבא, שכל השמות העליונים הללו הם קיימים כמו גוף לנשמה העליונה, שלא נודעות ולא התגלו, והכנויים הללו הם לבוש לגוף, כמו שהאגוז שיש קלפה לקלפה, או אלו הפרחים שיש להם קלפה לקלפה, והמח בפנים.

כן גם זה אלו עשרה השמות הללו, כלם כמו שהקלפה הוא למח. ואף על גב שכלם מח, כל האורות העליונים והבשמים העליונים אין מי שעומד במקומם, אבל כלם כמו שהקלפה אל מה שלא ידוע, ואין עומד בהקמה כלל, וכל שפך סוד האין סוף, והכנויים הללו הם קלפה אליהם, והכל זה לפנים מזה, והמח הנסתר לפני ולפנים, שלא נודע כלל, ועל פן הקלפה האחרונה לא אכפת לנו, ואף על גב שנמחקים, עם כל זה לא נתנה רשות למחק אפלו אות קטנה של התורה.

חסדיה הראשונים ה'. (שם כה ו) זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה. ואף על גב דאוקימנא דאינון לעילא, איה הכי מתפרשו לתתא כגוונא דלעילא, דכתיב, (שם כה ו) כי מעולם המה. מעולם המה לעילא. מעולם המה לתתא.

וע"כ דא לא איקרון בשמהן, כגוונא דאיקרון בשמהן אינון דלעילא. ואינון כגוונא דלעילא, אבל אינון בכלל דאינון דקיימי לבר, ואינון סמכין דאורייתא דנפקי מרתיכין עילאין. ואלין הו' דאדפר דוד מלכא, ודא איהו דאדפר תדיר בכלל פמה דאוקימנא.

הא חזי, כל הני שמהן עילאין מאינון עשרה דקאמרן דלא נמחקין, יאות הוא. אלא רתיכין אלין דילהון, דאינון שמהן דאיקרון אינון פינוין, אמאי נמחקין.

אל"א רזא דא, הא אתמר גו ספרא דרב המנונא סבא, דכל הני שמהן עלאין, אינון קיימין כגופא לנשמתא עילאה, דלא אתידע, ולא אתגלויא. ואלין כנויין אינון לבושא לגופא. כגוונא דאגוזא, דאית קליפה לקליפה, או אלין לכלבין, דאית לון קליפה לקליפה, ומוחא לגו.

הכי נמי דא, אלין עשרה שמהן בלהו, כגוונא דהאי קליפה למוחא. ואף על גב דכלהו מוחא, בלהו נהורין עילאין, ובוסמין עילאין, לית מאן דקאים בקיומיהו, אבל בלהו כגוונא דקליפה לגבי מה דלא ידע, ולא קיימא בהקמתא כלל, וכל שפן רזא דאין סוף, והני פינויין אינון קליפה לגביהו, וכולא דא לגו מן דא, ומוחא סתימאה לגו כגו, דלא אתיידע כלל, ועל דא קליפה בתרא לא איכפת לן, ואף על גב דנמחקין, עם כל דא לא אתיהיב רשותא למחקה, אפלו אות זעירא דאורייתא.

ואם תאמר, אם כן, ה' האחרונה הזו שאמרנו היא קלפה אחרונה לאלו? - לא כן, היא קלפה לעליונים הללו, אבל לאותם הפנויים לא, שהרי לא משתמשים בה, אלא אותם השמות העליונים, ולא אותם הפנויים.

א"א כשהיא עולה להתעטר למעלה ולהאחו בסוד תימין והשמאל, כל המרכבות הללו שהן פנויים, כלם מקיפים אותה ומכסים עליה סביבותיה כמו בעל לאשה, שפורש כנפיו עליה, כן הם פורשים את הכנפים של בעלה עליה ומכסים אותה בכל צד, והיא משמשת עם בעלה, וסימן זה (יחזקאל טז ח) ואפרש כנפי עליך, (רות ג ט) ופרשת כנפך על אמתך.

ומשום כך הם בפנים והם לבחוץ, והיא בפנים והיא בחוץ, וכך הפנויים הם בפנים והם בחוץ. מה שהיא בפנים עומד בחוץ, מה שהיא בחוץ עומד בפנים, והכל הוא יפה. אשרי חלקם של אותם שיודעים ללכת בדרך ישרה, שלא יטעו לתימן ושמאל, כמו שבארנו (דושיע יד י) כי ישרים דרכי ה'.

המעון של הבאר שלא פוסק לעולמים, זה עומד בקיים לקים הכל, כל העליונים וכל התחתונים עומדים בזה, לאהבה של תשובה, משום שזו תשובה למעלה ולמטה, להאיר הפנים ולהשקות את הגן.

בזה אין המרכבה עומדת בו לגלוי, אלא הכל נסתר בסתר ולא עומד בהתגלות, אלא כל השמות העליונים וכל המרכבות, כלם באים אליו בלחש.

בשאותם השמות באים אליו, המרכבות הללו פרושות ומכסות את כל הצדדים לדרגה הזו ולדרגה שלמטה, ואלו נקראים

וא' תימא, אי הכי, האי ה' בתראה דקאמרן, איהי קליפה (דף ו ע"א) בתראה לגבי אלין. לאו הכי, קליפה איהי לגבי אלין עילאין, אבל לגבי אינון פינויין לאו. דהא לא משתמשי בה, אלא אינון שמהן עילאין, ולא אינון פינויין.

א"א כד איהי סלקא לאתעטרא לעילא, ולא תאחדא ברא דמינא ושמאלא, פל הני רתיכין דאינון פינויין, פלהו סחרין לה, וחפיין עליה סחרנהא, כבעלה לאתתא, דפריש גרפיה עליה, הכי אינון פרישין גרפין דבעלה עליה, וחפיין לה בכל סטרא, ואיהי משמשא כבעלה, וסימנא דא (יחזקאל טז ח) ואפרש כנפי עליך, (רות ג ט) ופרשת כנפך על אמתך.

ובגין כך אינון לגו ואינון לבר, ואיהי לגו ואיהי לבר, והני פינויין אינון לגו, ואינון לבר. מה דאיהו לגו קיימא לבר, מה דאיהו לבר קיימא לגו, וכלא שפיר איהו. זכאה חולקיהון דאינון דינדעין למיזל באורח מישר, דלא יטעון לתימא ושמאלא, כמה דאוקיימנא, (דושיע יד י) כי ישרים דרכי ה'.

מבועא דבירא דלא פסיק לעלמין, האי קיימא קיימא, לקיימא פלא, פלהו עילאין וכלהו תפתאין, קיימין בהאי לרחמא דתיאובתא, בגין דאיהו תיאובתא לעילא ותתא, לאנהרא אנפין, ולא שקאה גנתא.

בהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגליא, אלא פלא איהו סתים בסתימו, ולא קיימא באתגליא, אלא פלהו שמהן עילאין, וכלהו רתיכין, פלהו אתאן לגביה בלחישו.

כד אינון שמהן אתיין לגביה, אלין רתיכין פרישאן וחפיין לכל סטריין, לדרגא דא המרכבות הללו פרושות ומכסות את כל הצדדים לדרגה הזו ולדרגה שלמטה, ואלו נקראים

הַנְּפִים שֶׁל בַּעֲלָהּ, לְכַסּוֹת עַל הַכֵּל, וְהַדְרָגָה הַזֹּאת נִכְנָסַת בְּלִחְשׁ, כְּמוֹ הַמַּעֲזֵן לְתוֹךְ הַבָּאָר שֶׁלֹּא פּוֹסְקִים מִיָּמֵיו לְעוֹלָמִים וְלֹא נִפְרָד הַמַּעֲזֵן לְעוֹלָמִים, וְהַכֵּל הוּא בָּאָר, שְׁכַתוֹב (בַּמְדַּבֵּר כֹּא י"ח) בָּאָר חֲפְרוּתָה שְׁרִים, (בְּרַאשִׁית כו ט) בָּאָר מִים חַיִּים. וְהָרִי בְּאֶרְנוּהָ.

הַמַּעֲזֵן הַזֶּה שֶׁל הַבָּאָר הוּא נִסְתָּר אֶל אוֹתָהּ הַבָּאָר, שֶׁנִּכְנָס אֵלָיו בְּלִחְשׁ, וְזֶה חוֹפֵר לְתוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָּה שְׁאֲמַרְנוּ, הַסּוּד שֶׁל ה"א הַחֲפְרוּתָהּ, וְחוֹפֵר בָּהּ וְנִכְנָס אֵלֶיהָ, וְלֹא נוֹדָע כָּלֵל.

וְזֶהוּ כְּמוֹ שְׁבָאָרְנוּ לְמַעֲלָה, שֶׁכְּשֶׁאֵלֶף מִתְחַבֵּרֶת עִם ה"א אוֹ יו"ד, הַה"א הַזֶּה הִיא בְּנִקְדָּה אַחַת לְהִיטִיב לְעוֹלָם כְּמוֹ א"ה אוֹ י"ה, וְאִזּוֹ אוֹתוֹ הַמַּעֲזֵן שֶׁל הַבָּאָר חוֹפֵר לְתוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָּה וְנִכְנָס בְּתוֹכָהּ וְלֹא נוֹדָע.

וְאִזּוֹ אוֹתָהּ נִקְדָּה עוֹמֶדֶת בְּסוּד שֶׁל קֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, וְעַל כֵּן סוּד הַזְּכָרִין שֶׁלָּהּ, הוּא בְּסוּד שֶׁל קֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, (בְּמִקּוּם) שֶׁיִּצְיֵאת הָרוּחַ עוֹמֶדֶת בְּבֵית הַגְּרוּן, אֵהִי"ה, מִשּׁוֹם שֶׁזֶּהוּ הַמְּקוֹם שֶׁעוֹמֵד קֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, קוֹל גְּדוֹל וְלֹא נוֹדָע, וְאִינוּ רִיחַ מִמֶּשׁ. וְאִזּוֹ הוּא ה"א בְּחִבּוּר שֶׁל אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת, וְהַכֵּל שֶׁם אֶחָד, לְהֵאָר מִלְּמַעֲלָה וּמִלְּמַטָּה (לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה).

בְּשֶׁחוֹפֵר הַמַּעֲזֵן הַזֶּה בְּנִקְדָּה הַזֹּאת וְנִכְנָס לְתוֹכוֹ, אִזּוֹ כֵּל אוֹתָם הַשְּׂמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים וְכֹל אוֹתָם הַנְּדָדִים הַעֲלִיּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ, כֵּלִם נִכְנָסִים לְתוֹכוֹ, בְּתִשׁוּקָה, בְּרוּחַ שְׁלֵמָה לְמַעֲלָה, בְּתִשׁוּקָה נִכְנָסִים בָּהּ וְלֹא בְּדַבָּר אַחֵר. הַכֵּל בְּרוּחַ וְלֹא בְּגוּף, כְּמוֹ בַּעֲלָה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט מִכֵּל לְבוּשָׁיו בְּשַׁעֲהָ שֶׁבֵּא לְהַזְדַּוֵּג עִם אִשְׁתּוֹ. כֵּן הֵם כֵּל אוֹתָן הַמְּרַבְּבוֹת שְׁאֲמַרְנוּ שֶׁלְּמַעֲלָה וּמַטָּה, כֵּלֵן סוֹכְבוֹת אוֹתָהּ

וְלִדְרָגָה דְּלִתְתָּא, וְאֵלֶּיךָ אֵיקְרוּן גְּדַפִּין דְּבַעֲלָה. לְחַפְיָא עַל כֵּלָּא. וְהָאִי דְרָגָא עָאל בְּלִחְשׁוֹ, כְּמַבּוּעָא גוּ בִּירָא, דְּלֹא פְסֻקִין מִיָּמֵיו לְעוֹלָמִין, וְלֹא אִתְּפָרַשׁ מַבּוּעָא לְעוֹלָמִין. וְכֵלָּא אִיהוּ בָּאָר, דְּכַתִּיב (בַּמְדַּבֵּר כֹּא י"ח) בָּאָר חֲפְרוּתָה שְׁרִים (בְּרַאשִׁית כו ט) בָּאָר מִים חַיִּים. וְהָאִי אוֹקִימָנָא.

הָאִי מַבּוּעָא דְּבִירָא, אִיהוּ סְתִים לְגַבֵּי הַהוּא בִּירָא, דְּעָאל לְגַבֵּיהּ בְּלִחְשׁוֹ, וְהָאִי פְרִי גוּ הִיא נְקוּדָה דְּקְאֲמָרִין, רְזָא דְה"א בְּתִרְעָה, וְכַרִּי בָּהּ, וְעָאל לְגַבֵּיהּ, וְלֹא אִתְּיַדַּע כֵּלֵל.

וְהָאִי אִיהוּ כְּמָא דְאוֹקִימָנָא לְעִיל, דְּכַד אֵלֶּף אִתְּחַבֵּר בְּה"א, אוֹ יו"ד, הָאִי ה"א אִיהִי בְּנִקְדָּה חֲדָא לְאוּטְבָא לְעֵלְמָא, כְּגוֹן א"ה, אוֹ י"ה. כְּדִין הִיא מַבּוּעָא דְּבִירָא, פְרִי גוּ הִיא נְקוּדָה, וְעָאל לְגוּיָהּ, וְלֹא אִתְּיַדַּע.

וְכַדִּין הִיא נְקוּדָה קִימָא בְּרְזָא דְקֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים. וְעַל דָּא רְזָא דְדוּכְרָנָא דִּילָהּ, אִיהוּ בְּרְזָא דְקֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, (בְּאִתְר) דְּמִפְקָנוּ דְרוּחָא קִימָא בְּבִי גְרוּנָא, אֵהִי"ה, בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ אִתְר דְּקִימָא קֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, קוֹל גְּדוֹל וְלֹא אִשְׁתַּמּוּדָע, וְלֹא אִיהוּ רִיחָא מִמֶּשׁ. וְכַדִּין אִיהוּ ה"א בְּחִיבּוּרָא דְאִינוּן אִתּוּן עֵילְאִין, וְכֵלָּא שְׂמָא חֲדָא, לְאַנְהָרָא מַעֲלָא וּמִתְתָּא (כ"א) לְעֵילָא וּלְתַתָּא.

כֵּד פְרִי הָאִי מַבּוּעָא בְּהָאִי נְקוּדָה, וְעָאל בְּגוּיָהּ, כְּדִין כֵּל אִינוּן שְׂמָהֵן עֵילְאִין, וְכֵל אִינוּן סְטְרִין עֵילְאִין דְּקְאֲמָרִין, כֵּלָּהּ עָאלִין בְּגוּיָהּ, בְּתִיאוּבְתָא, בְּרוּחָא שְׁלִים לְעֵילָא, בְּתִיאוּבְתָא עָאלִין בָּהּ, וְלֹא בְּמִלָּה אַחֲרָא. כּוֹלָא בְּרוּחָא וְלֹא בְּגוּפָא. כְּבַעֲלָה דְאִשְׁתְּלִיל מִכֵּל לְבוּשׁוֹ, בְּשַׁעֲתָא דְאִתִּי לְאִזְדוּוּגָא בְּאִיתְתִּיהּ, הִכִּי נָמִי כֵּל אִינוּן רְתִיכִין דְּקְאֲמָרִין דְּלְעֵילָא וּתְתָא, כֵּלָּהּ סְחֲרִין לָהּ, וְאִינוּן חֲפְיִין עֲלָהּ, וּבַעֲלָה אִשְׁתְּלִיל

ומכסות עליה, ובעלה מתפשט
מכלם, ועל כן לא באים כל אותם
האיברים להתחבר עמה, אלא
ברוח ממש, ואז הכל הוא רצון
אחד.

ועל כך, בשעה שהקדוש ברוך
הוא מזמן אליה, וישראל אינם
צדיקים, שהם (שירים ה ג)
להאיר, מה כתוב? פשטתי את
פתנתי איכה אלבשנה רחצתי
את רגלי איכה אטנפם. פשטתי
את פתנתי, אלו אותם הכנויים
שאמרנו, שפאשר כלם
מתחברים, הם הפתנת של
הקדוש ברוך הוא, וכשהוא מזמן
אליה, הוא מתפשט מכלם,
להתחבר עמה, ועל כן פשטתי
וגו', להתפקן ולהיות מזמן
להיטיב לה, ואת לא מתקנת
פראוי, פעת איכה אלבשנה?
יחזור ומסתלק מך.

רחצתי את רגלי איכה אטנפם,
הרי רחצתי את רגלי מאותו טנוף,
ומה הוא? משום שפאשר
המתקנתי והנדמנתי אליך,
העברתי את אותו הצד האחר
הטמא מלפני רגלי, פעת איך
אחזר לשים אותו הטנוף לכסות
על המקדש, הואיל ואת לא
זמינה בתקונים להתפקן אלי?
כאן למדנו, שפשרות הטמאה
עוברת מן העולם, אז הכל
מתגדל למעלה ולמטה, ועל זה
רחצתי את רגלי איכה אטנפם
כמו מקדם?

ומשום כך, כל אותם כנויים
התפשטו בשעה שהמעין הזה
כורה באותה נקדה ונסתר
בתוכה, ואז, בשאיתו המעין
נסתר בתוכה, אזי הכל מאיר,
והבאר מתמלאת מאותו המעין
שנכנס לתוכה ונסתר בה בחשאי,
אותם הכנויים מכסים עליה
ומתפשטים לצד זה ולצד זה.

מפלהו. ועל דא לא אתיין כל אינון שויפין
לאתחברא בה, אלא ברוח ממש, וכדין כלא
איהו רעוּתא חדא.

ועל דא בשעתא דקודשא בריך הוא זמין
לגבה, וישראל לאו אינון זכאין דאינון

(יהו) פתילה לאנהרא, מה פתיב, (שיר השירים ה ג)

פשטתי את פתנתי איכה אלבשנה רחצתי את
רגלי איכה אטנפם. פשטתי את פתנתי, אליו
אינון פינויין דקאמרן, דכלהו פד מתחברן
אינון פתנתא דקודשא בריך הוא, וכד איהו
זמין לגבה, איהו אשתליל מכולהו, לאתחברא
בהדה, ועל דא פשטתי וגו', לאתתקנא ולמהוי
זמין לאוטבא לה, ואת לא מתתקנא פדקא
יאות, השתא איכה אלבשנה, ואתהדר
ואסתלק מינד.

רחצתי את רגלי איכה אטנפם, הא אסחית
רגלי מההוא טינופא, ומאי איהו, בגין
דכד אתתקנית ואזדמנית לגבך, אעברית ההוא
סטרא אוחרא מסאבא מקמי רגלי. השתא
איכה אהדר לשוייא ההוא טינופא, לחפייא
על מקדשא, הואיל ואת לא זמינת בתיקונך
לאתתקנא לגבאי. הכא אוליפנא, דכד רוח
מסאבא אתעבר מעלמא, כדין אתרבי כלא
עילא ותתא. ועל דא רחצתי את רגלי, איכה
אטנפם כמלקדמין.

ובגין כך, כל אינון פינויין אתפשטו, בשעתא
דהאי מבוועא פרי בההוא נקודה,
ואסתים בגויה. וכדין פד ההוא מבוועא אסתים
בגויה, כדין כלא אנהיר ובירא אתמליא
מההוא מבוועא דעאל בגויה ואסתים ביה
בחשאי. אינון פינויין חפין עליה ואתפשטו
לסטור דא ולסטור דא.

ואלו הם הגלגלים של האגוז הדק שעומד ומכסה בפנים המת, ואותה הקלפה התקליפה נשברת ולא עומדת שם, ואז הכל הוא בסוד עליון ללכת בסודות הללו. אשרי אותם שמסתכלים ברוצנם דברים של סודות עליונים, ללכת בדרך אמת לזכות בעולם הזה ולהאיר לעולם הבא, עליהם כתוב והמשפלים יזהרו כזהר הקרניע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא.

דיוקן האותיות, בסוד הקדוש ה"א התחוננה כמו שאמרנו, סוד המקדש, כששולטת הלבנה ומתקשטת לשמש לקבל ממנו אור, הם עומדים כשני אהובים זה כנגד זה, ואותן התולות שעומדות עמה, מתקשטות ומתקננות בתקונים, אחת מאחריה ואחת מלפניה, ואחת מצד זה ואחת מצד זה, והיא עומדת באמצע.

ושבעים ושנים סנהדרין עומדים בחצי גרן עגלה לעשות גוף ללבנה, לקשט את הגבירה לבעלה, והיא עומדת כמו זה כ, כמחצית הלבנה.

ויו (מ) הנקדה האמצעית, שאותה הנקדה נוטלת את אורה מן השמש להאיר לכל הגוף, וסוד זה, הנקדה שעומדת בחצי העין, שהכל קים בנקדה ההיא שעומדת באמצע, שהיא נוטלת את כל האור להאיר לכל העין. והלבנה אינה מאירה אלא מתוך נקדה אחת שעומדת ונסתרת בתוך האמצע, אף על גב שלא נראית בלבנה.

בא וראה, אין לך עגול בעולם שלא נעשה מתוך נקדה אחת שעומדת באמצע. ומשום כך, העגול של הלבנה, מתוך נקדה

והני אינון גלידין דאגוזא קלישא, דקיימא וחיפייא לגו על מוחא, וההיא קליפא תקיפא, אתברת ולא קיימא תמן. וכדין כלא איהי ברזא עילאה, למיהך ברזין אלין. זכאין אינון דמסתכלין ברעותייהו, מלין דרזין עילאין, למיהך באורח קשוט, למזכי בהאי עלמא, ולאנהרא לון בעלמא דאתי. עלייהו פתיב, (דניאל יב) והמשפלים יזהירו פזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

דיוקנא דאתוון, ברזא קדישא ה"א תפאה דקאמרן, רזא דמקדשא, סיהרא כד שלטא, ואתקשטת לגבי שמשא, לקבלא נהורא מגיה. אינון קיימין פתרין רחימין דא לקבל דא, ואינון בתולאן דקיימן בהדה, אתקשטן ואתתקנן בתיקונין, חדא בתראה, וחדא לקמאה, וחדא מסטרא דא, וחדא מסטרא דא, ואיהי קיימא באמצעיתא.

ושבעין ותרין סנהדרין, קיימין כפלגו גורן עגולה, למיעבד גופא לסיהרא, לאתקשטא מטרוניתא לגבי בעלה, ואיהי קיימא כגוונא דא כ, כפלגו סיהרא.

נדא (נ"א הדא) נקודה באמצעיתא. דההיא נקודה נטלה נהורא מן שמשא, לאנהרא לכל גופא. ורזא דא נקודה דקיימא כפלגו דעינא, דכולא קיימא בההיא נקודה דקיימא באמצעיתא, דאיהי נטלא כל נהורא, לאנהרא לכל עינא. וסיהרא לא אתנהירת אלא מגו חד נקודה דקיימא ואסתים גו אמצעיתא. אף על גב דלא אתחזייה בסיהרא.

הא חזי לית לך עיגולא בעלמא, דלא איתעביד מגו נקודה חדא דקיימא באמצעיתא. וכגין כך עיגולא דסיהרא מגו

אחת שנסתרת בתוכה באמצע נעשה הכל, והנקדה היא שעומדת באמצע נוטלת את כל האור, ומאירה לגוף, והכל מאיר.

סוד הסודות, לאותם המתבוננים בסודות החכמה, הה"א הזו שהיא חצי גוף הלבנה, והיא בעגול, כמו שאמרנו בתוך אותה הנקדה שעומדת בתוך האמצע, למה היא חצי? לא חצי, אלא שתומה מצד זה ופתוחה מצד זה, כנקבה שפתוחה לזכר לקבל אותו בתוכה ולהאיר ממנו ולהתחבר עמו, ועל כן היא פתוחה אליו לקבל אותו, ואז (ומשום זה) נקרא ה"א. מה זה ה"א? כפי שאומר הנה אני.

ובאשר היא מאירה ממנו, ומתחברים זה עם זה, והלבנה מתמלאת, אזי הה"א הזו נשלמת, ומתמלאת הלבנה מן הכל, ובמקומה שהוא ה"א, חצי הלבנה, נעשה מ"ם, הלבנה בשלמות.

ועומדת כמו האם העליונה שהיא מ' שתומה כמו שבארנו, בסוד של (שמעיה טו) לסרבה המשורה, וכעת עומדת הלבנה בשלמות, העולם הפחתון כמו שהעולם העליון, וזהו הסוד של האות מ'.

ובא ראה, האות מ' הזו אינה אלא בעגול, כיון שעומדת הלבנה בשלמות והכל מהסוד של האות ה', כמו שנתבאר, היא כראשונה פתוחה בסוד של ה"א, לקבל את בעלה, ואחר שנשלמה ממנו, מתמלאת בשלמות, נעשית ס כגון עליון של העולם הבא כפי שאמרנו, ומשום כך ה"א עליונה, ה' פחתונה. מ' עליונה, מ' פחתונה. הכל זה כמו זה, וזהו סוד אחד, עליון ותחתון כאחד.

חד נקודה דאסתים בגווה באמצעיתא, אתעביד פלא. והאי נקודה דקיימא באמצעיתא נטיל כל נהורא, וננהיר לה לגופא, ואתנהיר פלא.

רזא דרזין, לאינון דמסתפלין ברזי דחכמתא. האי ה"א דאיהי פלגו דגופא דסיהרא, ואיהי בעיגולא, פדאמרן בגו ההוא נקודה דקיימא גו אמצעיתא, אמאי איהו פלגא, לאו פלגו, אלא סתימא מסטרא דא, ופתיחא מסטרא דא, פנוקבא דפתיחא לגבי דכורא לקבלא ליה בגווה, ולאנתהרא מניה, ולאנתהרא בהדיה. ועל דא איהי פתיחא לגביה לקבלא ליה, וכדין (נ"א ובגין דא) איקרי ה"א. מאי ה"א, כמאן דאמר ה"א אנא.

זכר איהי אתנהירת מניה, ואתחברו דא בדא, וסיהרא אתמלייא, כדין האי ה"א אשתלים ואתמליא סיהרא מפלא. ובאתרה דאיהו ה"א פלגו דסיהרא, אתעביד מ"ם, סיהרא בשלימו. וקיימא כגוונא דאימא עילאה, דאיהי מ' סתימא. כמא דאוקימנא, ברזא (ישעיה טו) דלסרבה המשורה. והשתא קיימא סיהרא באשלמותא, עלמא תתאה, כגוונא דעלמא עילאה. ודא איהו רזא דאת מ'.

והא חזי את מ' דא, לאו איהו אלא בעיגולא. כיון דקיימא סיהרא באשלמותא וכלא מרזא דאת ה' כמא דאתמר, עאלת איהי בקדמיתא פתיחא ברזא דה"א, לקבלא לבעלה. ולבתר דאשתלים מניה, ואיתמליא באשלמותא, אתעביד מ', כגוונא עילאה דעלמא דאתי כדקאמרן. ובגין כך ה"א עילאה, ה"א תתאה. מ' עילאה, מ' תתאה. פלא דא כגוונא דא, ודא איהו רזא חדא, עילאה ותתאה כחדא.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְּלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוּי וּבְסִתְרָא אֶהְלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹהָ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בת פלוגי) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי	מפגש העולמי
363 עמודים	416 עמודים	416 עמודים	444 עמודים	484 עמודים	544 עמודים	616 עמודים	616 עמודים	616 עמודים	768 עמודים
תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה	תשובה על תשובה
הזוהר חלק א'	הזוהר חלק ב'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק ב'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק א'	הזוהר חלק א'
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות
אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות	אורות

ללא תשכת מפי זרעו

אוצרות הזוהר

תקליטור

ובג: 12,000 ספרים, דרישת לשיעור, קבצים ותמונות ועוד...

המאגר הגדול בעולם בעניני הזוהר הק'!

הרשב"י יקובני, מספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות

המשבילים וזוהר הרקיע

ומגדיקי הרבים כנוכחים לעולם ועד

עמותן זן עון החתונן ומיסה למען פרות השנה הקדושה, ופועלת לראש חרות וחוץ ליל ועיקר (מגילת אשך עמה לעצמה עמדה לבישוי או חשיפתו בל עק העולם לקרוב האולה וביכול גדות משנת עולם ישראל בנמנמות משה ובני אילתו הנביא והרשב"י יק'א

3 דרכים לתרומה:

1. "באמצעות כל סוגי כרטיסי התרומה בדיוור 052-843335-4

2. "באמצעות בנקים מאז: 052-843335-4

3. "באמצעות בנקים מאז: 052-843335-4

קוד מודם 49855

בשביליות המוחזקת לפקודת זן עון החתונן (למטוב בלבד) רחוב בבל 24/8 רמת בית שמש.

מפעל הזוהר העולמי

שע" עמותת "זן עון החתונן" רחוב בבל 24/8 רמת בית שמש

טלפון 054-843684

פקס 02-955-1388